

SHKALLËT E BESIMTARËVE NË RRUGËTIMIN DREJT ALLAHUT (MEDAARIXH ES-SAALIIN)

Strehimi / *el-I'tisaam* /

Dr. Hatim el-Haxh

Materiali është përmbledhje e kuptimeve të audio-ligjëratës nga nxënësit e hoxhës

<https://buff.ly/2hbVv4T>

Allahu ﷻ thotë:

“Dhe mbahuni fort për litarin e Allahut ...”¹

“... dhe mbahuni fort për Allahun. Ai është mbrojtësi juaj ...”²

Mbajtja e fortë për litarin e Allahut ka të bëjë me dëgjueshmëri ndaj Tij ndërsa zbatohet me përpikëri urdhri e Tij.³

Strehimi tek Allahu⁴ bëhet pasi t'i kapërcesh të gjitha iluzionet⁵ dhe të heqësh çdo ngurrim.⁶

---

¹ “Litari i Allahut” është interpretuar nga Selefët me gjëra të shumta. Në përgjithësi, ata konsideruan se Litari përbën ngjarjet kulmore në shtegun e udhëzimit, ku Kurani zë vendin e parë, pastaj Suneti. Ibn Mes'ud shtoi këtu edhe xhematin (bashkësinë e besimtarëve praktikues)

² Si çdo udhëtar, edhe ty të duhet udhëzimi, fuqia e mbrojtja. Dhe fuqia e mbrojtja mund të arrihen vetëm me Allahun.

³ Ti i bindesh Atij nga dashuria dhe respekti ndaj urdhrave të Tij, jo që të arrish rehati, pozitë a ndonjë objektiv tjetër të ulët. Ti gjithashtu i bindesh Atij në përputhje me urdhrat e Tij, ashtu siç janë përcjellë nga i Dërguari ﷺ i Tij, jo sipas tekave e dëshirave tua.

⁴ Ndonëse të ngjashme në domethënie, ka dallime të holla mes *isti'adhe bil'lah* dhe *i'tisaam bil'lah*. *Isti'adhe* zakonisht i referohet lutjes për mbrojtje, ndërsa *i'tisaam* zakonisht i referohet punës për këtë, ku përfshihet edhe lutja apo kërkesa, meqë ti s'mund të arrish ndonjë objektiv pa ndihmën e Tij. *I'tisaam* nënkupton afrim ndaj Zotit, sepse ai që është larg Tij, s'mund të përshkruhet me të drejtë si *mu'tesim bihi* (një që strehohet tek Ai).

⁵ Shejhu (el-Harawi) nuk ka për qëllim t'i përshkruajë të gjitha krijesat si iluzione që nuk ekzistojnë. Ideja e tij është se, nëse krahason ekzistencën e tyre kalimtare e të varur nga ajo e Zotit, ajo zbehet deri në pikën ku mund të quhet iluzion (*wehm*). Lloji heretik i *fanaa*-s është *fanaa el-wuxhud* (asgjësim i ekzistimeve të tjera veç hyjnore), ku personi pohon të mos ekzistojë gjë tjetër veç Zotit, çka pashmangshëm

Strehimi tek Allahu ka tri nivele:

Strehimi i shumicës së besimtarëve nëpërmjet Shpalljes, me nënshtrim dhe dëgjueshmëri, gjë që arrihet me anë të:

- Besimit në premtimet dhe paralajmërimet (e Allahut)
- Respektimit të urdhrave dhe ndalimeve (të Allahut)
- Bazimit të të gjitha marrëdhënieve tua (me krijesat) në siguri⁷ dhe në drejtësi⁸

Dhe kjo është mbajtja e fortë për litarin e Allahut.⁹

Strehimi i më të dalluarve nga elita e besimtarëve bëhet nëpërmjet përkushtimit të plotë, që është:

- Duke kursyer vullnetin personal nëpërmjet përmbajtjes¹⁰

çon në besimin në panteizëm / unitet të krijimit. Kjo nuk qe akideja e Shejhul-Islam el-Harawit, i cili kishte akide etherije (të tre shekujve të parë të Islamit), siç detajoi edhe vetë në librat e tij dhe siç dihet nga biografia e tij. Ai pohonte cilësitë e Allahut dhe epërsinë e Tij, pra të qenët e Tij mbi Fron, i ndarë nga krijesat. Forma tradicionale e *fanaa-s* (asgjësimit) është *fanaa el-iraadeh* (asgjësimi i vullnetit personal) të robit në vullnetin e Zotit. Kjo ndodh atëherë kur robi nuk dëshiron veçse atë çfarë dëshiron Allahu. Për sa i përket *fanaa esh-shuhûd* (asgjësimit të perceptuarës), këtu duhet bërë dallim. Ti s'bën ta lejosh vetëdijen tënde për mjedisin rrethues të garojë me vetëdijen tënde për të Vërtetin (Zotin). Kështu, karshi vetëdijes sate për Allahun zhduken nga perceptimi yt të gjitha të tjerat. Më i miri i këtij umeti, pejgamberi ﷺ, ishte plotësisht i vetëdijshëm për mjedisin rrethues dhe i vendosur në realitetin e tij, pa lënë që ndonjë gjë nga kjo ta pengonte nga të parit e Zotit me sytë e zemrës apo t'ia largonte vëmendjen nga të kënaqurit e Atij me çdo frymëmarrje të gjoksit të tij.

⁶ Një zemër që s'ka bindje për të Vërtetin, afërsi ndaj Tij dhe s'është i përqendruar në Të, është e kapluar nga dembelia dhe luhartet mes hyjnores dhe iluzionit të perëndive të rreme; mes jetës së pambarim dhe jetës që kalon shpejt; mes të keqes dhe të mirës; mes të vërtetës dhe të pavërtetës, etj.

⁷ Bindja për Zotin, për premtimet e Tij, dhe për atë që është tek Ai.

⁸ Drejtësi ndaj Allahut duke i shfaqur Atij devocion dhe mirënjohje, për shkak të vetë Atij, si dhe ndaj krijesave të Tij duke zbatuar "rregullin e artë" (sillu me të tjerët ashtu siç dëshiron që ata të sillen me ty).

⁹ Imam ibn el-Kajjim tha në *Medaarixh es-Saalikiin* se kjo formë e *i'tisaam* po ashtu u përshtatet më të dalluarve nga elita e besimtarëve.

- Duke ushtruar mirësjellje ndaj të gjitha krijesave
- Lënia me vendosmëri e të gjitha lidhjeve më gjërat¹¹

Dhe kjo është kapja për dorezën më të sigurt.

Strehimi i më të dalluarve prej besimtarëve bëhet nëpërmjet përbashkësisë¹², që është:

- Ta shohësh vetëm të Vërtetin (Allahun)
- Të rrih i ndrojtur pranë Tij
- Të të shpërqendrojë afërsia ndaj Tij nga çdo gjë tjetër¹³

Dhe ky është strehimi tek Allahu.

---

¹⁰ Të kursesh vullnetin tënd duke u përmbajtur nga të dëshiruarit e asaj që është e keqe apo e ulët. Të dëshirosh gjithnjë e më pak nga gjërat që pëlqen vetvetja (*nefsi*), derisa *nefsi* të dojë vetëm atë që Ai do.

¹¹ Gjërat e kësaj bote: njerëzit, interesimet e ndryshme, etj.

¹² Shkalla paraprake që *inkitaa* (shkëputja) nga të gjithçka tjetër veç Allahut, gjë që përbën parakushtin për *ittisaaal*-in (përbashkësinë) e përsosur me Allahun, pra vetëm me atë që Ai pëlqen.

¹³ Kur ti je tepër i zënë me afërsinë ndaj Tij për ta lodhur mendjen me diçka tjetër.